

Poemes

L'invisible retorn

Maria Àngels Anglada,
la de «Les Closes»
en els versos i proses
essencialitzada.

Sempre tindràs l'albada
en l'espai on resposes,
de Sant Jordi, les roses,
del record la besada.

Retornes invisible,
lúcida, provident,
en l'hora i el moment

que esdevé tot possible
obert, precís, segur,
donant-nos fe de tu.

Montserrat Vayreda

Quina veu t'has endut...?

(A M. Àngels Anglada)

Quina veu t'has endut, pacífica i callada,
que brollava del fons d'un univers de llum?
Encara l'endevino, abraçant-se a les saules,
als blats que serpentegen, als joncs dels aiguamolls:
la teva veu lliscant amb les onades.

A recer dels ocells, dels xiprers que estimaves,
has trenat verds jardins amb els teus mots.
I el cel que ara travessen els primers falciots
somriu amb els teus ulls: un mar negre que oneja
com les fotges vinclant-se a dins de tots els blaus.

Mentre es bressen encara les flors de la pomera
i la neu enlluerna el cim del Canigó,
t'has vestit de paraules, de música i de terra
que portarà per sempre aquest teu nom.

M. Rosa Font

